

Gaybi alemler nerede?

Gaybi alemler nerede?

Bu fizik âlem içinde kalındığı halde Cennete girilebilir mi? Oysa Ravza-ı Mutahharaya giren Cennete girmiş olur.

Zira, Rasûl-ü Ekrem (asm) Efendimiz: “Evimle minberim arası, Cennet bahçelerinden bir bahçedir” buyurmuştur.¹ Cennet bu cismanî âlemin içinde mi?

Burada mecaz kastedilmiştir, denilebilir. Fakat mecâza hamletmek için bir karine gerekir. Çünkü kelâmıda asıl olan hakikî anlamıdır. Haydi, bunu mecazdır diye te’vil etsek bile, bu defa aynı hadisin “Minberim de Havz-ı Kevserimin üstündedir.” şeklindeki devamına ne diyeceğiz?

“Ey Allah’ın Resulü! (Namaz içinde) durduğun yerden (görmediğimiz) bir şeye elinle uzandığını sonra da irkilip geri çekildiğini gördük” diye sebebinin sorulması üzerine Rasûl-ü Kibriya’nın (asm): “Kat’î olarak Cenneti gördüm de, bir salkım üzüm yakaladım. Koparmaya muvaffak olsaydım, dünya durduğu sürece ondan yiyebilecektiniz” diye cevap vermesi 2 Cennetin bu fizik âlemle bitişik olduğunu mu gösteriyor? Cennet bu kadar yakın mı? Yoksa âlem-i misal, onu dürbün gibi yaklaştırmış mı?

Havarilere indirilen sofraya gibi 3 Allah dostu mübarek bir hanımın geçim sıkıntılarını kocasına iletmediği anda Cennetteki saraylarından kopan altın bir kerpicin yanlarında hazır olması, nasıl mümkün oldu? Cennet, yedinci semanın da üstünde ve nihayet uzak bir yerde değil mi?

Cehennem’in de bu dünyanın içinde ve yerin altında olduğunu bildiren hadisler 4 olduğuna göre Cehennem’in üstünde mi oturuyoruz?

Haşır meydanı dünyanın medar-ı senevîsinde, (yörüngesinde) Cehennem’in ise onun altında olduğu bildirilmiştir. 5 Ancak Güneşimizin Şemşü’s-Şumûs’a doğru saatte 900.000 km. bir hızla gittiğini, Güneşimizin de içinde bulunduğu Samanyolu galaksimizin ise Andromeda galaksisine doğru saatte 320.000 km. bir hızla gittiğini, dolayısıyla dünyanın uzay içinde bir geçtiği yerden bir daha asla geçemediğini dikkate aldığımızda “medar-ı senevî altı” neresidir?

Yıldızlar narını Cehennem’den nurunu ise Cennetten nasıl alıyor? Bazı yıldızlar da âhiret âlemlerine mi bakıyor? 6

Ölüp Berzah Âlemine geçmiş olanların neden kabirlerine selâm verilir? (Bu sünnettir.) Berzah âlemi de mezarın içinde mi? “Kim bir kardeşinin mezarını ziyaret eder ve başında oturursa, ölü onunla ünsiyet eder, kalkıncaya kadar onu dinler, kalkınca onu uğurlar” şeklindeki rivayetler 7 berzah âleminin bu dünyanın içinde olduğunu mu gösteriyor?

Evde kaç kişi yaşıyorsunuz? Tabi cinleri hesap etmediniz. Halbuki, rivâyetlere göre evlerimizin çatılarında Müslüman cinlerle beraber yaşıyoruz. Hatta aynı sofraya onlarla birlikte oturuyoruz. 8 Niçin hiç sıkışmıyoruz?

Bu kadar çok ve zor soruların cevabını tek bu yazıda bulmayı beklemiyorsanız başlayalım:

“İnsanda cisimden başka nasıl akıl, ruh, hayal, hafıza gibi manevî vücutlar var. Elbette insan-ı ekber olan kâinatta, âlem-i cismaniyetten başka âlemler var.” 9

Nasıl ki, ziya âlemi, hararet âlemi, hava âlemi, elektrik âlemi, cazibe âlemi, esir âlemi, misal ve berzah âlemleri arasında sıkışma ve çatışma olmaz. Bütün bunlar senin oturduğun yerde birbirine karışmaksızın beraber bulunurlar. Öyle de, geniş olan gayb âlemlerinin pek çok nev’i, bu dar olan arzımızda bir araya gelebilirler.

Nasıl ki, hava bizim dolaşmamıza mani olmaz. Su bizi gidip gelmekten alıkoymaz. Cam ışığın geçişine karşı koymadığı gibi kesif maddeler de röntgen şua’larının geçişine mani olmaz. Nasıl ki, demir hararetin veya elektriğin cereyanını engellemez. Aynen öyle de, hiçbir şey cazibe kuvvetinin akışına veya cinlerin cevelanına ya da ruhların deveranına yahut meleklerin seyeranına mani olmaz. 10

“Bir vücut nev’inde, muhtelif âlemler beraberce bulunabilir; aralarında sıkışma olmaz. İstersen karanlık bir gecede lambalarla aydınlatılmış, dört tarafı aynalarla çevrili âlem-i misalin bir penceresi hükmünde bir menzile gir. Evvelâ orada hakikî ile misalî olanı birbirine bitişik şekilde görürsün. Böylece pek çok aydınlık menzil, bütün şehri kaplamıştır. Şunu da görürsün ki, şu hakikî vücuttan habbe kadar bir şey, o misalî vücuttan bir âlemi yüklenip kaldırabilir.” 11

Nass-ı âyetle semâvâtın üstünde bulunan Cennetin, hadsiz uzaklığıyla beraber, daire-i tasarrufatı perde-i şehâdet altında, her tarafta nûranî bir surette uzanmış, yayılmış. Cennetin merkez-i kübrâsı uzakta olmakla beraber, âlem-i misal âyinesi vasıtasıyla her tarafta görünmesi mümkün olduğu gibi, bu âlem-i fânide bir nevi müstemlekeleri ve daireleri bulunabilir, hediyeleri gelebilir. Cevv-i havaya dahî şumûlû bulunan semâvât memleketinin karakolhaneleri hükmünde bazı mevkileri var ki, o mevkilerde Arz memleketi ile münasebettarlık oluyor. 12

“Cin, ifrit ve sair muhtelif zîşuur ve zîhayat mahlûkların âlemleri olan yedi kat arzın âlemleri” 13 bu dünyada mevcuttur. Ama âlem-i şehadete ait Küre-i Arzın çekirdeğinde değil, belki âlem-i misalîdeki dallarının ve tabakalarının tezahürüdür. 14

“Evet, şu âlem-i berzahta, âlem-i ervahta bulunan ve âhirete gitmek için bekleyen hadsiz ervah-ı bâkiye kabileleri ile bizim mabeynimizdeki mesafe o kadar ince ve kısadır ki...” 15

Uzayda hayat var mı?

On sekiz bin âlemi biraz daha açabilmek için önce Kur’ân-ı Kerîm’de çok zikredilen “seb’a semâvât=yedi gökler” nedir, buna bakmalıyız.

Semâyı tek uzaydan ibaret gören ve yedi ayrı sema olduğunu inkâr eden anlayışlara karşı “Yedi Sema”nın varlığını doğrulayan pek çok tevcihat yapılabilir. Çünkü Kur’ân’ın, her bir âyetiyle açtığı sofradan, muhataplarının her birinin, seviyesi nispetinde hisse alması murat edilmiştir. O yüzden “Âyât-ı Kur’âniye, her tabakanın fehmini tatmin edecek surette, ayrı ayrı ve müteaddit manaları zımnen ve işareten bulunduracaktır.” Hatta bazen de mümaşat edecektir. 16 Ancak Üstad-ı ilm-i Kur’ân Hz. Peygamberdir. (asm) Kur’ân’ın manalarına hissedarlıkta kimsenin onu geçmesi mümkün değildir. Sünnete müstağnî, mealci müctehidlerin (!) kulakları çınlasın! Bilsinler ki “Rasûlü Ekrem’in (asm) bir âyette mazhar olduğu feyz-i ilâhî, belki bir peygamberin umum feyzi kadar olabilir.” 17

İlmin edebi olan “haddini bilmeye” bu şekilde işaret ettikten sonra şimdi yedi göklerden neler anlaşılabilir, görelim:

Birincisi: Göklere ve ecrâm-ı ulviyeye çıplak gözle bakıldığında, yıldız tabakaları arasında açıkça görülen farklılık, semanın taaddüdünü göstermeye kâfidir. Bu mana, bilhassa görmediğine inanmayanlara göstermek içindir.

İkincisi: Kısa nazarlı ve dar fikirli olanlar atmosferin yedi katmanını anlamışlardır.

Üçüncüsü: Kur’ân’dan ziyade kozmoğrafyaya güvenenler, o dönem için halk dilinde gezegen sayısı yedi olarak bilindiğinden yediye tutuyor diye, yedi gezegenin yörüngelerini yedi sema kabul etmişlerdir. Sonrakiler ise dünyadan itibaren dış uzaya doğru her bir gezegenin yörüngesini bir sema sayarak Plüton’dan ötesine yedinci sema demişlerdir.

Dördüncüsü: Bir kısım âlimler, küremize benzeyen, dâbbe türünden “zîhayata makar ve mesken” olmuş 3 yedi gezegenin daha var olduğuna, bunların hepsinde de sema mahiyetinde birer atmosfer bulunduğuna kanaat getirmişlerdir. Yani “Arzımızla arkadaşları olan hayattar (canlılığın var olduğu) küreleri ihata eden nesîmî (atmosferli) küreleri fehmetmişlerdir.” 18 (Her bir kürede bulunan bir atmosfer seması, yedi kürede yedi sema ediyor.)

Delilleri, Allah’ın gökleri yedi yaratması gibi yeri de öyle yarattığına dair âyet 19 ile yeryüzünde olduğu gibi göklerde de dâbbeyi yaymış olmasından bahseden âyettir. 20

Buradaki “dâbbe” nedir? Bu da bir başka âyette, karnı üzere sürünen veya iki ya da dört ayakla yürüyen canlılar şeklinde örneklendirilmiş ve Allah’ın dilediğini yaratabileceği bildirilmiştir. 21 Göklerde yayılmış olan dabbelerle yeryüzündeki insanların buluşması mümkün olacak mıdır? Âyetin devamındaki cevap şudur: “O (Allah) dilediğinde onları bir araya getirmeye muktedir.” O yüzden eskiden beri müfessirler bu üçüncü yorumu benimsemişlerdir. Meselâ İmam Neseî (ö. 1310): “Göklerde de insanın yerde yürüdüğü gibi yürüyen hayvanların yaratılmış olması ihtimalden uzak değildir” demiştir. 22 Üstad ise daha açık ifadeler kullanarak atmosferli, hayattar ve canlılarla iskân edilmiş yedi kürenin daha var olduğunu fehmetmiş ve bu mananın “başka nokta-ı nazarda ehemmiyetli” olduğundan söz etmiştir. Ama bu tevcihte, sema tabakalarından ziyade yedi arzın atmosferleri bahis konusu olduğu için zikredip geçmiştir.

Beşincisi: Güneş sistemi gibi yedi güneş sisteminin daha var olduğunu anlamak da yukarıdaki gibi mümkündür.

Buraya kadarki izahlarda görüldüğü üzere semâvâtın taaddüdüyle ilgili birçok çıkarım mümkün ve doğrudur.

Peki, bu tevcihatlardan bazısında şâyet sema adedi yediden fazla bir sayı olarak karşımıza çıkarsa bu durumda çıkardığımız mananın yanlışlığına ve âyette böyle bir mananın murat edilmediğine mi hükmederiz? Hayır. Zira “Yedi, yetmiş, yedi yüz gibi tabirat, üslûb-u Arabîde kesreti ifade eder” biliriz. Ancak yediden fazla çıkan sonuçlarda, özellikle kastedilen manayı değil, yan bir manayı bulduğumuzu fark etmeliyiz. Çünkü semâvât ile kastedilen asıl sema sayısı yedidir. “Muhbir-i Sâdik, Kur’ân-ı Mu’cizü’l-Beyan lisanıyla yedidir, der. Elbette yedidir.” 23

Altıncısı: Görüldüğü üzere konu, sema tabakaları gibi gittikçe genişlediğinden “daha geniş fikirli bir tabaka-i beşeriye” 24 yedi semadan ne anlamış, meraklılarla ona da gelecek yazımızda bakalım inşallah.

Esirdeki esrar ve iltibas

“Yedi Sema” konusunda beş ayrı mâsadaktan önceki yazımızda söz etmiştik. Artık “daha geniş fikirli bir tabaka-i beşeriye” ne anlıyor, ona bakalım:

Altıncısı: Üstad Nursî (ra), burada esir maddesi üzerinde çok durmaktadır.

Esir, 10-33 cm çapında olduğu ileri sürülen tek boyutlu süper sicim olabilir mi? Biz bilim insanlarının kuantum fiziğiyle ilgili cazibedar teorilerine pek girmek istemiyoruz. Çünkü Üstad Hazretleri, en başta, bu tür kesin olmayan bilgilerle Kur’ân’ı açıklamanın sakıncalarına değinir. Eski İslâm filozoflarının, âyetlerin açık ifadesine rağmen felsefeden etkilenecek semâvâtı dokuza çıkardıklarını, böylece Kur’ân’ın mu’cizeliğine gölge düştüğünü belirtir. O halde Üstadın bu ikazına uyarak atomaltı âlemi araştırmayı ehline bırakıp, biz onun Üstadlığında Kur’ân’ı anlamaya çalışalım.

Bediüzzaman (ra): “O’nun Arşı su üzerindeydi” âyetindeki 25 su sembolünü ve “mevc-ü mekfûf” hadisindeki 26 “karardâde olmuş bir deniz” teşbihini esir maddesi olarak anlamıştır. 27 Bu delillerden hareketle esir maddesinden yedi tabaka sema yaratıldığını belirtmiştir. Bu semalardan “yıldızlarla yaldızlanıp bütün görünen gökler” diğer anlatımında “yıldızların içine zer’ edilip ekildiği” gökler, yani bildiğimiz uzay birinci sema tabakasıdır.

Nitekim âyetle de: “Biz, en yakın semâyı yıldızlarla süsledik” 28 buyrularda yıldızların bulunduğu uzayın, dünya seması ve birinci sema olduğuna işaret edilmiştir.

Esirden yaratılan diğer altı sema tabakasının ise henüz görünmeyen semalar olduğu anlaşılmaktadır. Ancak şimdilik keşfedilmese bile bu altı tabakanın da cismânî “şahadet âlemine münhasır” olacağı sonucu çıkmaktadır. Çünkü bunların yapıtaşı olan esir maddesi de sonuçta bir maddedir.

Bu konuda iltibasa düşüldüğünü düşündüğümüzden biraz daha detaylandıralım:

Esir maddesi bu fizik âleme âit camid bir maddedir. Ama “Maddiyyunları boğduran zerrat maddesinden daha lâtif, ihtiyarsız, şuursuz, câmid bir maddedir.” Maddî âlemlerin mayası yani “mâye-i masnuâtıdır.” 29 Aynı zamanda maddenin başka formları diyebileceğimiz ve enerji olarak tanımladığımız “ziya ve hararet ve elektrik gibi maddelerdeki kuvvetlerin nâşiri (kaynağı) ve nâkili (iletkeni), fezaı (uzayı) dolduran bir maddedir” 30 (Adeta boşluk gibi) hadsiz bir surette tecezzi ve inkısam edebilir. Nâkillik ve infial vazifesiyle teçhiz edilen bu maddeye, belki o maddenin zerrelere çok derece daha küçük zerrelere 31 yani henüz görünmez bir madde oluşuna, bir başka anlatımla bu midad-ı kitabetin son derece lâtif oluşuna aldanıp, ondan mamul olan diğer altı tabakayı, cismânî âlemler dışında konumlandırmak yanlış olur kanaatindeyiz.

Hatta bazılarının yaptığı gibi uhrevî ve gaybî gerçek semaları, esirin türevleri şeklinde yorumlamak uhrevî âlemleri de maddileştirmek anlamına gelmez mi?

Esirin diğer altı halinden yaratılmış ve henüz keşfedilmemiş -bu manaya uygun olmak şartıyla- paralel kâinatlar için ise, bu belki olabilir diye düşünüyoruz. Meselâ cinlerin “kavurucu/zehirli/nüfuz edici bir ateş” tabir edilen 32 bir tür enerjiden yaratıldığı bildirilmiştir. Esir ise hararet gibi enerjilerin kaynağıdır. Bu iki veri, birlikte değerlendirildiğinde cinlerin ve içinde yaşadıkları âlemin, esir maddesinin bir başka halinden yaratıldığı, görülmesi bile onların âlemlerinin de aslında maddî bir âlem olarak düşünülmesi gerektiği çıkarılabilir. Nitekim arzın yedi tabakası “cin ve ifrit ve sair muhtelif zîşuur ve zîhayat mahlûkların âlemleri ve meskenleri olduğu” 33 halde onların bu âlemleri -uhrevî bir âlem olmamasına rağmen- ne mikroskopla, ne de teleskopla görülmemektedir. Onların yapı taşı olan enerji her neyse, şimdilik bilinmemekte ve ölçülememektedir. Yine meselâ “Küre-i arzın seyahat ettiği mesafe-i azimede pek çok mahlûkat var ki, nursuz oldukları için görünmezler.” 34 (Uzayın da boş bırakılmadığı, sadece cinler değil, hatta karanlıktan bile zîşuur varlıklar yaratıldığı, bunlara mümasil nice tabakat-ı vücud ile uzayın dolu olduğu hakkında 29. Söze bakılabilir.)

Kısacası, Üstadın yaptığı tahkikattan anlaşılan şu ki, esirden atom formu inşa edildiğinde nasıl ki, görülen madde meydana gelmekte, enerji üretildiğinde ise bu görülmesi bile ölçülebilmektedir. İşte aynı esirden şimdilik görülemeyen ve ölçülemeyen başka maddî formların ve enerji türlerinin de yaratılmış olduğu sonucu çıkmaktadır. Nasıl ki su, katı (buz), sıvı ve gaz (buhar) şeklinde üç fizikî halde bulunuyorsa, esir de İlâhî kudretin elinde teşkilâta girdiğinde su gibi, ama üç değil, yedi fizikî hale dönüşmektedir. Bu hallerinin her biri farklı bir âlemin yapıtaşı olup esirdeki teşkilât ve tesviye sonucunda ondan yedi tabaka sema yaratılmıştır. Biz sadece bunlardan içinde yaşadığımız kâinatı (tabakayı) görebiliyor, diğer altı tabakayı ve onlarda yaşayan zîşuurları henüz göremiyoruz. Genel bir isimlendirme ile “rûhânî ve cin ecnasları” deyip geçiyoruz.

Yalnız Bediüzzaman Hazretleri, yedi sema ile asıl anlaşılması gerekenin âhirete bakan semalar olduğunun altını çizmektedir. Yani atmosferin katmanları gibi esirin tabakaları da “seb’a semâvât” kavramının asıl değil, yan manalarıdır.

Üstadın böyle yan bir mana üzerinde bu kadar uzun durmasının bir sebebi belki de, uhrevî âlemlere imanı zayıf olan ve pozitivizm taassubunun etkisinde kalan maddecilerin önüne, anlayabilecekleri bir manayı sürerek, maddenin bile henüz görünmeyen formlarının bulunduğu, yedi semanın bu şekilde de mümkün olduğunu anlatmak ve Kur’ân’ın gelecekteki bir mu’cizesine dikkat çekmek içindir. Hem semâvâtta yıldızlar arası yolculukta, işe nereden başlamaları gerektiğine işaret etmek için dahî olabilir. Nitekim “(Semâvat dahil) âyetlerimizi yalanlayan ve (madde hakkındaki bilgisine güvenip) kibirlenenlere GÖĞÜN KAPILARI açılmayacaktır!” 35

Esirin diğ er tabakalarına ge ebilece ek mi?

Böyle bir sorunun cevabı olarak, “geçilmiş bile” diyebiliriz. Bir me i e binerek Mars’a gitmek bu sema tabakalarına geçmek değildir.  nemli olan bu fizik bedenle esirden mamul sema tabakalarından bazılarına geçebilmek ve tekrar bu bizim tabakamıza (bilinen fizik âleme) sa  salim geri d nebilme tir.

H . İsa’nın (as) d nyev  bedeniyle tekrar n z l nde ve Fahr-i âlem’in (asm) Mi’ra ta yedi semadan geriye tekrar dönüşünde bu geçişlerin çok daha ilerisinin gerçekleştiğini görüyoruz. Mu’cizelerin bir işlevi de bilim dünyasına ufuk açarak teşvik etmek değil midir? 36 Sadece peygamberlerin değil, bazı ehl-i vel yetin de böyle geçişleri kısmen tecrübe ettiğini, bunun mümkün olduğunu  stadın şu ifadelerinden anlıyoruz:

“Sekene-i arz için, semaya çıkmak için bir yol vardır.”

Peki, bunun yolu, yöntemi nedir:

“A ırlıklarını bırakan ervah-ı enbiya ve evliya veya cesetlerini çıkaran ervah-ı emvat izn-i İlâhî ile oraya giderler. Madem hiffet ve letafet bulanlar oraya giderler. Elbette cesed-i mis l  giyen ve ervah gibi hafif ve latif bir kısım sekene-i arz ve hava semaya (sem v ta değil ama semanın diğer tabakalarına) gidebilirler” 37

Yani mu’cize veya keramet dışında da cesed-i mis l ye d n şebilenlere, esirin tabakalarına geçmek için yol açıktır denilebilir. Birinci kat sema sayılan uzaydaki, şimdilik görünmeyen diğer altı tabakaya geçiş, bazı sekene-i arz için mümkün olduğu çıkarılabilir.

H  İsa (as), hakikaten  lmeyip âlem-i âhiretin en uzak köşesine gitmedi ine ve “sem -i dünyada cesediyle yahut cism-i beşer siyle” bulunduğuna 38 göre ve sem -i dünya birinci kat sema olup kendi içinde yedi tabakaya ayrıldı ına göre ( nceki yazımıza bakılabilir) H . İsa’nın (as) bulunduğu tabakada nasıl bir özellik varsa, bu tabakaya geçişte beden ve ceset varlığını ve canlılığını koruyabilmekte ama letafet ve n raniyet kazanarak “beden-i mis l  let fetinde ve cesed-i necm  n raniyetinde” bir h le dönüşmektedir. (Haşiye 1)

Dolayısıyla bu tabakada yeme içmeye gerek kalmamakta ve me  n kayıtlarını aşıp bir anda birçok yerde bulunmak mümkün olmaktadır. H . İdris (as)’ın durumu da aynıdır. Onun hakkında “Biz O’nu yüksek bir makama kaldırdık” buyrulmuştur. 39 H . Hızır ve İlyas’ın (as) bulunduğu tabaka ise bizim tabakamıza daha yakın gibidir. (Haşiye 2) Ama onlar da bedenlen ölmüş ve berzah âlemine geçmiş olmadıkları halde yeme içme ile daim  mukayyet değillerdir (kısmen mukayyetirler) ve bir anda çok yerde bulunabilmektedirler. 40 Esirin bu tabakalar içinde bize en yakını ise cinlerin bulunduğu tabaka olmalıdır.

Zaten şunu biliyoruz ki, me  n kaydı, kesafetle doğru orantılıdır. Yoğunluk azaldıkça me  n kaydı zayıflamaktadır. Dolayısıyla nuraniyet kazanan me  n  kayıtları aşmaya başlar. Nitekim ruhu bedenlerine galebe eden abdalların, başka bir deyişle H . Hızır’ın (as) makamının gölgesine girenlerin o tabakaya geçtikleri sıralarda bir anda bir ak yerde bulundukları ve yemeden durdukları meşhurdur. “Tayy-ı Mek  n” tabir edilen bu h diselerin beraberinde “Bast-ı Zaman” dah  gerçekleşmektedir. 41 Saydı ımız bu dört peygamberin çok uzun bir ömre mazhariyeti de bu yüzden olmalıdır.

“Ey Cin ve İnsan Toplumu! Göklerin ve yerin kuturlarını aşıp çıkmaya gücünüz yeterse  ıkm n”  yeti 42 ins ve cinni, bulundukları tabakalardan diğerlerine geçişler için birlikte çalışmaya teşvik eder gibidir. Ancak cinleri inkâr eden, esiri bile henüz tam kabul etmeyen bugünkü fizik, şimdilik bu noktada değildir.

Fizi in keşiflerini görmeye ömrümüz herhalde yetmeyecektir. Biz de boş beklemek yerine, münevver akıl ve n r n  kalplerin âlem-i gayb ile âlem-i şehadet arasındaki insan  berzahlar olduğunu ve iki âlemin birbiriyle temas ve muamelelerinin insan için bu noktalar üzerinden de mümkün olduğunu öğreten 43 Bediüzzaman Hazretlerini dinleyelim. Aklın ve kalbin kapılarını bu âlemlere a an tefsiriyle bu âlemleri seyre gelecek yazımızda inşallah devam edelim.

HAşİYE 1: H . İsa (as)  hiret âlemine geçmiş olmamalıdır. Birbirinden çok farklı âlemler arasındaki derin dereleri veya farkı aşmak ve geçmek için her iki  lemlle de münasebettar dönüştürücü köprüler lâzımdır. Âlem-i âhiretin yüksek köşesi

olan Cennetlere, yani en yüksek hayat mertebesine geçiş için anlayabildiğimiz kadarıyla üç ana köprüden veya berzaktan ya da inkılâptan geçmek gerekir. Biri kabir, diğeri haşir, üçüncüsü de sıratdır. Nasıl ki, âlem-i yakazadan âlem-i misale geçiş için uyku bir köprüdür. Nasıl ki, âlem-i dünyadan âlem-i berzaha geçiş yani adaptasyon için ölümün kendisi bir köprüdür. Hem nasıl ki, âlem-i berzaha âhirete gitmek için bekleyenlere, önce kabir hayatı (âlem-i berzah), sonra haşir dahî birer köprüdür. Aynen bunlar gibi haşir meydanından âhiretin en yüksek yerleri olan Cennetlere geçişte de sırat isminde acip bir köprü olacaktır. (bk. M. Nûriye, 10. Risale) Dünyada ibadetle terakki veya musîbetlerle tasaffî ederek kemâle eren ve nûraniyet kesbedenler, bu köprüleri kolayca bir anda geçebilirler. Böyle olmayanların ise “nura inkılâp edinceye kadar ateş ile yanması lâzımdır.” (bk. M. Nûriye, Habbe)

HAŞİYE 2: Bazı müfessirlerin: “Hayatta olan dört peygamber vardır. Bunların ikisi yerde, ikisi de göktedir. Yerdeki Hz. Hızır ile Hz. İlyas, gökteki ise Hz. İdris ile Hz. İsa’dır (as)” demeleri bu manada anlaşılabilir. (bk. M. Vehbi, Hûlasâtü’l-Beyan, VIII, 32-34; S. SURUÇ, Peygamberler Tarihi, 131, 451, 515, 594)

Gök katmanları mı, paralel kâinat mı, yoksa..?

Başlığı “Gaybî âlemler nerede” olan yazımızda, Ravza’nın Cennet bahçesi olduğunu, Havz-ı Kevserin minberin altında bulunduğunu, Peygamber Efendimizin (asm) Cennetten bir salkım üzüm koparmak için nasıl uzandığını söylemiş ve bir vücud nev’inde, muhtelif âlemlerin beraberce bulunabileceğine, aralarında sıkışma olmayacağına değinmiştik.

Berzah âlemi, mezarın içinde midir ki, kabirlere selâm veriyoruz, diye sormuştuk. Haşir meydanı ve Cehennemin “arzın medar-ı senevîsi” ile ilgisinden bahsetmiştik. Yedi sema konusunun yedinci yorumu, bu hakikatlerin daha derin anlaşılmasını sağlayıcı olmasından kaldığımız yerden devam edelim.

YEDİNCİSİ: Şimdi yedi sema konusuna bir de şöyle bir algoritma üzerinden bakalım:

Malûm, sonsuzluk algılanamaz. Sınırsız bir varlık yokluk gibidir, anlaşılamaz. Ama ona bir hat çekerek belli bir alanı tayin ettiğimizde o alanı görebilir ve parçası olduğu sonsuzluk hakkında “nokta kadar” bir bilgi edinebiliriz.

Bir hat (doğru) iki noktanın birleştirilmesinden oluşur. İki doğrunun kesişmesiyle bir satıh (düzlem) meydana gelir. Bu düzleme derinlik eklediğimizde sonsuzluk içinde belli bir yer kaplayan cisim ortaya çıkar. Artık biz onu görebiliriz. O yüzden bu cismânî âlemimizde her şey üç boyutludur. Yani her cismin bir boyu, bir eni, bir de derinliği vardır.

Şimdi elimizdeki bir doğruyu yuvarlakça bükelim ve bir çember elde edelim. Bu çemberin içini doldurarak ona ikinci boyutu eklediğimizde çemberimiz bir daireye yani düzleme dönüşmüş olur. Bu daireye üçüncü boyut olan derinliği ilâve edersek, dairemiz küreye inkılâp eder. (Bu üçüncü boyut olan derinliği kareye eklersek küp, üçgene eklersek piramit meydana gelir ve hâkezâ.)

Nasıl ki, daire düzlemine, üçüncü boyut olan derinlik eklenince küre ortaya çıkıyor. Ve bu küre o daire düzleminin bir nevi seması hükmüne geçiyor. Aynı şekilde, bu üç boyutlu cismânî âleme faraza dördüncü bir boyut eklense o boyut da bu fizik âlemin seması olmaz mı?

Nokta doğrunun, doğru düzlemin, düzlem kürenin sadece bir yüzü olduğuna göre, bunların her birinin faraza şuuru olsa, kendinden bir sonraki aşamayı ne kadar tasavvur edebilir?

Derinlik boyutuyla yakaladığımız bir hakikat menfezinden biraz daha derinlere inelim:

Düşünelim ki, dört boyutlu bir âlem daha varsa, yukarıda saydığımız üç boyutuyla bu cismânî âlemimiz, dört boyutlu o âlemin nesi olur? Sadece bir düzlemi olur, değil mi? Veya farz edin ki “tanteneli bir perdesi” olsun. Ve o dördüncü boyut da, bu üç boyutlu âlemin bir nevi seması mesabesinde olmaz mı?

Şimdi, beş boyutlu daha gelişmiş bir başka âlemin var olduğunu farz edersek önceki dört boyutlu âlem onun nesi olur? Elbette sadece düzlemi olur. Peki, bu durumda bizim üç boyutlu fizik âlemimiz, beş boyutlu âlemin nesi hükmünde kalır? Bir çizgisi durumuna düşer, değil mi?

Bu minval üzere gittiğimizde ve altı boyutlu bir âlem tasavvur ettiğimizde, beş boyutlu âlem onun sathından, dört boyutlu âlem onun hattından, üç boyutlu bizim bu fizik âlemimiz de onun bir noktasından ibaret kalır. Ve her ilâve boyutlu âlem, önceki âlemin bir nevi seması hükmüne geçer.

Daha derinlere inip boğulmadan bu menfezden çıkalım. Bu algoritma, yedi kat sema hakkındaki tefekkürümüzü kısıtlayan üç boyutlu kâinat algımızı aşmamızı sağladığı için önemlidir. Yoksa hakikat-i hâli ve doğrusunu Allah bilir.

Mülk Sûresi'nin başında: "O Allah ki, yedi sema yaratmış bir biriyle mutabık" 44 buyruluyor. Âyetteki "Tıbâka" kelimesi bir şeyin kapağına veya örtüsüne denir ki, yekdiğerine mutabık, birbirine uyumlu, taaddütleriyle birlikte aralarında sıkı bir nizam ve irtibat olan tabakalar demektir. 45

Bediüzzaman Hazretleri, dünya semasının yıldızlarla süslendiğini bildiren âyetlerden 46 hareketle, tabakaları ve yıldızlarıyla birlikte görünen bu âlemin sadece dünya seması olduğunu, diğer altı semanın ise başka âlemlere baktığını açıkça ifade eder. 47 O halde altı semayı, bu cismanî âlem içinde aramak yerine bu cismânî âlemi diğer altı sema içinde aramak daha doğru olur. "Semâvât âlemi, yalnız âlem-i cismanîye bakmıyor. Belki âlem-i ervahî ve âlem-i melekûtu tazammun ettiğinden, bir cihette perde altında âlem-i şehâdeti ihata etmiştir." 48 Ama "Gafil nefis, âhireti dünyanın bitişiğinde ve dünya ile bağlı bir menzil zannediyor" 49

Hülâsa, bu şehâdet âleminde, dünyayı zarf gibi çepeçevre kuşatan ve her yönüyle ona tavan olan yıldızlar ve galaksilerle süslenmiş bir sema nasıl varsa, aynı şekilde, gerek misal âleminin, gerek gayb âleminin, hatta ahiret âlemlerinin dahî her birini kuşatan, damı hükmünde birer semâ tabakası vardır. Evet, "Nev-i beşerin yedinci tabakası ve en yüksek tâfesi ise, semâvat-ı seb'âyı âlem-i şehadete münhasır görmüyor. Belki âvâlîm-i uhreviye ve gaybiye ve dünyeviye ve misaliyenin birer muhit zarfı ve ihatalı birer sakfı olan yedi semâvâtın var olduğunu fehmeder." 50

Dipnotlar:

- 1- Buhârî, Riâ, 53, Fezâilü'l-Medîne, 12; Müslim, Hac, 92.
- 2- Tecrîd-i Sarih Trc, HN: 551, varyantlar: IV, 340-343.
- 3- Maide 5/112-115.
- 4- "Cehennem yedinci yerin altındadır" veya "Cennet semâda, Cehennem ise yerin içindedir" gibi hadisler için bk. Hâkim, Müstedrek, 4/568; Keşfü'l-Hafâ, 1/281; Kenzü'l-Ummâl, H. No: 39773; Beyhakî, Şuâbu'l-Îmân, 2/244.
- 5- 1. Mektup, 3. Sual; Muhâkemat, 1. Makale, 5. Mesele.
- 6- 3. Şuâ (Münacât).
- 7- Gazalî, İhya, IV, 875, 887; İbn Kayyım el-Cevziyye, Kitâbu'r-Ruh, 10.
- 8- Bedreddin eş-Şiblî, Ahkâmü'l-Mercan, (Cinlerin Esrarı, Terc. M. Ferşad); Cinler Âlemi, Trc. N. Erdoğan, 56.
- 9- 31. Söz, 2. Esas.
- 10- bk. M. Nûriye, Zeylû'l-Habbe, 12. İ'lem.
- 11- M. Nûriye, (Trc. Ü. ŞİMŞEK) Zeylû'l-Habbe, 9. İ'lem.
- 12- 28. Lem'a, 28. Nükte.
- 13- 12. Lem'a, 1. Mesele.
- 14- 12. Lem'a, 2. Sual, 1. Mesele.
- 15- 29. Söz, 2. Maksad, 1. Esas.
- 16- 12. Lem'a, 2. Mesele.
- 17- 24. Söz, 3. Dal, 10. Asıl.
- 18- 12. Lem'a, 1. Mesele.
- 19- İ. İ'caz, Bakara, 29, 3. Mesele.
- 20- Talak 65/12.
- 21- Şûrâ 42/29.
- 22- Nûr 24/45.
- 23- Neseфі, Medarikü't-Tenzîl, Şûrâ 42/29 Tefsiri.
- 24- 12. Lem'a, 2. Mesele.
- 25- Hûd 11/27.

- 26- Tirmizî, Tefsîr-i Sûre, 57/1; Müsned, II, 370.
- 27- İ'caz, Bakara, 29, 2. Mesele.
- 28- Saffat 37/6.
- 29- İ'caz, Bakara 29, 2. Mesele.
- 30- 12. Lem'a, 2. Mesele.
- 31- 30. Lem'a, 6. Nükte, 1. Şuâ.
- 32- Hicr 15/27.
- 33- 12. Lem'a, 2. Sual.
- 34- 1. Mektup, 3. Sual.
- 35- A'raf 7/40.
- 36- 20. Söz, 2. Makam.
- 37- 15. Söz, 2. Basamak.
- 38- 15. Mektup, 4. Sualiniz; farklı bilgi için bk. Elmalılı Tefsiri, İsrâ 17/1, s. 3148.
- 39- Meryem 19/57.
- 40- 1. Mektup.
- 41- bk. 3. Lem'a, 3. Nükte.
- 42- Rahman, 55/33.
- 43- 7. Şuâ (Âyetü'l-Kübrâ), 11. Mertebe
- 44- Mülk 67/4.
- 45- Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, Mülk, 4.
- 46- Fussilet Sûresi, 41/42.
- 47- M. Nûriye, (Trc. Ü. ŞİMŞEK) Zeylû'l-Habbe.
- 48- 28. Lem'a, 28. Nükte.
- 49- M. Nûriye, Zerre.
- 50- 12. Lem'a, 2. Mesele

Abdurrahman AYDIN